

Cemaat'in elini AKP serbest bıraktı

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın başdanışmanı ve AKP Milletvekili Yalçın Akdoğan, iktidarın son dönemlerde yüz yüze kaldığı sorun ve tehditleri, 3 Ocak'ta Star gazetesinde yayımlanan "Küresel tezgahın zavallı piyonları" başlıklı yazısındaki gibi yansıtıyor:

"Türkiye'nin Irak, İran, İsrail, Mısır, Suriye politikasını değiştirmek isteyen güçler bunların hepsini birden değiştiremeyeceklerini anladıklarından bu politikanın mimarı olan kişiyi hedefe koydular, ondan kurtulmayı, topyekun bu konularda değişiklik için tek yol olarak gördüler."

Akdoğan, Erdoğan'dan kurtulmak için "ilk hamle"nin Oslo sürecinde geldiğini söylüyor. Bununla, Oslo toplantılarının birine ait ses kayıtlarının sızdırılmasını ve 7 Şubat'taki Yargı-MİT krizini kastediyor. "Yerli maşalar devreye girdi" diye yazmış.

Hükümetin dört bakanının koltuklarını kaybetmesiyle sonuçlanan 17 Aralık rüşvet ve yolsuzluk soruşturması, Akdoğan'ın çizdiği resimde uluslararası komplonun son halkasını teşkil ediyor. Aynı yazıdaki, anlatımının mükemmel özeti sayılabilecek cümlesi şöyle:

"Ne otoriterlik, ne Suriye'de radikal örgütlerle işbirliği, ne Oslo iddiaları, ne de Gezi denemesi tutmayınca AK Parti'nin imajını sarsabileceklerini düşündükleri 'yolsuzluk' senaryosu devreye alındı." Akdoğan'a göre savaş, kendi ifadesiyle "küresel güçlerin 'bu iş bitecek' talimatını yerine getiren yerli işbirlikçileri" ile Erdoğan'ın şahsındaki AKP iktidarı arasında.

Diğer taraftan, şu da bir gerçek: AKP iktidarı, izlediği politikalar ve ideolojik tercihlerinin neticesi olarak bölgede ve dünyada hiç bu kadar yalnızlaşmamıştı. Askeri vesayete karşı verdiği savaşta arkasına Batı dünyasının desteğini alabilen ve başarısını buna da borçlu olan AKP iktidarı, şimdi eski koalisyon ortağına karşı verdiği mücadelede bu avantajdan yoksun. Bu durumun iktidar mahfilinde bir anksiyete ve paranoyaya yol açtığı da işte görülüyor.

Ciddi yolsuzluk ve rüşvet iddialarının ortalığa boca edildiği bir

çatışma zemininde, bu gidişu durdurmak için yargı bağımsızlığını tamamen ortadan kaldırıp yargıyı işlemeze hale getirmeyi de göze almış bir iktidar, geçmişte askerlere karşı kendisini destekleyenlere şimdi bu davranışının haklılığını anlatamaz, onları ikna edemez. Mamafih, AKP-Cemaat çatışmasının ABD'den geçen bir uluslararası bağlamının olduğu da gerçek...

Bu, asgari düzeyde şöyle tanımlanabilir:

Gülen Cemaati, merkezi ABD olan küresel bir harekettir; dünyayı kavrayışı da küreselcidir. Bu hareket, yayıldığı dünyaya Türkiye'den değil, ABD'deki merkezinden bakar. ABD'deki merkezinin bekası, faaliyetleri ve konumu, Cemaat açısından stratejik önemdedir ve alternatifsizdir.

Türkiye, Cemaat'in çıktığı yerdir; onun en önemli insan kaynağı hala burasıdır ama bu hareketin menfaat algısı Türkiye bağlamını çok aşmış, küresel bir nitelik kazanmıştır. Bütün bunları kaydettikten sonra Cemaat'in gerçek ev sahibi olan ABD'yle ilişkilerini her türlü siyasi mülahazanın üzerinde tutup sakınacağını teslim etmeliyiz.

Dolayısıyla şu varsayımda bulunabiliriz: AKP hükümeti ABD'nin gözünde çok önemli bir dost ve müttefik olarak kalmaya devam etseydi, Cemaat de bu hükümetin bekasını zora sokacak çatışmacı hamlelerden kaçınırdı.

Kaçınmadığına göre, AKP iktidarı ile ABD arasındaki ilişkiler o denli olumsuz bir seviyeye gerilemiştir ki Cemaat, AKP'yle girdiğı çatışma yüzünden Amerikalı ev sahibinin hışmını üzerine çekme kaygısından uzakta hareket ediyor.

Tabii ki bu hükümetin Gezi'deki kötü performansının neden olduğu uluslararası yıkım, Suriye politikası, Mısır bahsindeki İhvancı tutumu, İsrail'e karşı tavrı, AB'den uzaklaşması, Şanghaycı söylemleri, Irak siyaseti, Çin'den füze alımı vesaire, Cemaat'in elini bir hayli serbest bırakmıştır.

Yalçın Akdoğan'ın yazdıklarına bir de bu açıdan bakın.